

רינת

זנב: אוה... אוה...

אי והי... חיה, המקפל בתוכו גם נימה דקה של לעג, ומתחיל להרביץ למסלינה בשוט. מסלינה מתפתלת לכל הכיוונים ואומרת ומפי... כל הזמן אוה... אוה... אבל הטאטארי ה'

המ... המ... מסלינה וקוליאט לפני המכות

הוא והיא והמלחמה הבאה

ביום השישי לקחה מריה של את שני ה' בעלים שלה, מהחיים ומהסרט, וייט ריילין וז'אן מארה, לשמוע קצת אידישקייט ו' ציונות. איפה אם לא בצומר כייאם. ומפי מי אם לא מפי יפה ירקוני.

זמרת שלוש המלחמות שרה לכבוד האורח חים פנינים מהרפרטואר המלחמתי שלה. בי מלחמת-השחרור עוד התפנה ז'אן מארה, הי בעל מהסרט, ללגום מהוויסקי שלו. במיצע סיני כבר התרגש עד דמעות, וכשהגיעה יפה לנאצר מחכה לרביץ, נכנס ממס לאכסטאזה. הוא שכח אפילו להסתכל לתוך המחשוף של החתיכה מהסרט שישיבה לידו.

אחריכך שרה יפה גם ביידיש, ומריה של חיבקה בחום את בעלה הראשון, זה מהחיים. כי מריה אהבת לדבר אידיש שזה נורא. יפה גמרה לשיר, וסיפרה לז'אן מארה על ישראל ועל שלוש מלחמותיה, אבל בזהיר רות, ולא בבת אחת, כדי שלא יפרוץ בבכי. אם זה יימשך, הוא עוד יתגייס למגבית.

אכזרי לא מסתפק בזה ומכניס לכלוב שני אריות. אחד עם רעמה גדולה ואחד בלי, ששוקלים ביחד שש מאות קילו, ואוכלים ביחד ארבעה-עשר קילוגרם של בשר — ביום אחד.

האריות הנ"ל מתיישבים על שני הכיסאות שבכלוב, ומסתכלים על מסלינה במבט מר-חם ובנימוס רב.

מסלינה כליכך מרוצה מזה שמישהו סוף סוף מסתכל עליה במבט אנושי, עד שהיא רוקדת ממבו סוער, ומורידה גם את הי' חזייה.

הטאטארי האכזרי ממשיך להרביץ לה, אי בל היא בכלל לא שמה לב אליו, למה שי' היא עסוקה בלחבק וללטף את האריות ובי' למשוך להם בונב. אחריכך היא גם שוכבת על האריות ומלפטת להם את הרגליים, כמו שכל אריה אוהב שיעשו לו.

את הליטופים האלה היא מבצעת בשעה שהיא שרועה על האריה בכל מיני תנוחות: בכריעה, בשכיבה, רגל מצד אחד ורגל מצד שני, שתי הרגליים מימין או משמאל — ותתפלאו: האריה לפעמים גם עוצם את הי' עיניים שלו. כנראה מרוב תענוג.

ואת כל זה היא עושה שעה שהפראי הזה, סולימן הטאטארי, ממשך לנהום ולי' הרביץ לה עם השוט שלו על אברי גופה החשופים.

לסולימן נאמס להרביץ למסלינה, אז הוא מתחיל להרביץ לאריות.

הערב מגיע לשיאו. מסלינה אומרת אוה... אוה... סולימן אומר בוהאהא — והאריות אומרים המ... המ... למה שגם הם לא אוהבים שירביצו להם.

מי שהכי מבסוט מכל העסק זה הקהל בי' מועדון היפואי זורבה, העומד על שולחנות ועל כיסאות, ועוקב במתיחות אחרי המחזה מקפיא-הדם, כשרוחם של טרזן וגירון קיסר מרחפות במקום.

היחיד שי' שלא מתרגש זה החבר הקבוע של מסלינה, עוד מאוסטרית. הוא עומד ליד דלת הכלוב ושומר שהאריות האפריקאיים לא יאכלו את מסלינה, ועוד יותר שומר שהזאבים התל-אביביים לא יראו לה יותר ממה שהוא מסכים שיראו לה, דהיינו, את הפופיק ואת מה שמוסתר מתחת לשני הי' עיגולים המודבקים לה על החזה, בגודל אגורה כל אחת.

יש גם גבול שהבן-אדם מוכן לסכן בי' חיים שלו.

לכו לפי האף

פעם היתה באבן גבירול 114 מיסעדה פולנית. אחר כך היתה באותו מקום מיסעדה הונגרית. מייד אחריה היה שם קפה, "גראנד", ואחר כך היה סגור. השבוע שוב נפתח המקום. הפולנים

מארה, של וריילין: אידישקייט

הפאקיר המפורסם חיימקה בלאס. במשך שנים ישב חיימקה כל היום ב"כסית", וכולם חשבו שהוא סתם בטי' לן ולא ידעו כי הוא היה שקוע בי' "נירוואנה", ושיגיע יום וחיימקה יפתח את המיסעדה היהודית הראשונה בארץ ובמזרח התיכון. אצל חיימקה תוכלו לבחור מבין שמונה מנות עיקריות, כולן

צוברים קאלוריות: צבי ירון וג'ודי כוכבא במיסעדה היהודית

מבושלות עם קארי, כל מיני סלטים אכזוטיים ומאנגו כבוש, ולאכול את הכל בעידודו האילם של בודהה, התלוי על הקיר. לכל אלה המתקשים למצוא את המקום — תלכו לפי הריח.

באו בשימחה לאכול בלינצ'ס, וההונגי רים באו לאכול גולאש, אבל חזרו הבני' תה רעבים ומדוכאים, למה שעכשיו זה אך ורק מיסעדה הודית. בעל העסק הנוכחי וגם הטבח הוא

רוצות? פנו לדוד סאם!

מי שרוצה אותם, שתלך לסם אבנרי. הם לא עושים שום דבר בלי אישורו, וסומכים עליו ועל ישרו, כיוון שהוא נשוי ואשתו לא אוהבת קונצ'ים.

אפילו אם סם מסכים, אז הם צריכים לעי' שות את הכל עד שעה אחת וחצי בלילה, וללכת לישון בלי תירוצים. לפני שהם הול' כיס לישון, הם באים להגיד לסם לילה טוב, ולמסור לו דו"ח. אם היו ילדים טובים, סם קונה להם אבטיח.

ובכלל, ממת' שהפסיקו להתמסר בקלות, הם מרגישים הרבה יותר טוב. עכשיו יש להם אפילו כוח להצטלם בשביל מודעות לסיגרייות.

יאיר, אורי ויגאל עם סם: אשתו לא אוהבת